

# ЗА ЛЕНІНСКІЯ КАДРЫ

ОРГАН  
партбюро, камі-  
тэта ЛКСМБ,  
прафкома, МК  
і рэктарыята  
Беларускага  
дзяржаўнага  
універсітэта

№ 19 (93)

21 снежня 1939 г.

№ 19 (93)

## 24 СНЕЖНЯ—ДЗЕНЬ ВЫБАРАУ

УСЕ НА ВЫБАРЫ Ё МЯСЦОВЫЯ СОВЕТЫ ДЭПУТАТАЎ ПРАЦОЎНЫХ



### Ш Ч А С Л І В А Я С Т А Р А С Ц Ъ

Я — старык. Маю 75 год ад роду. Але не глядзячы на такі праклонны ўзрост я адчуваю сябе маладым, бадзёрым. Партыя большэвікоў, савецкая улада, родны Сталін забяспечылі нам шчаслівую старасць. Сталінская Канстытуцыя апрача праў на работу, асвету і адпачынак забяспечыла нам, старыкам, права на забяспечэнне ў старасці. Я атрымоўваю дзяржаўную пенсію. Усе дзеці мае ірацуюць у розных галінах нашай гаспадаркі.

Старыкоў у нашай краіне паважаюць, акружаюць іх нястомнымі клопатамі і павагай. У нас — і старасць-радасць. Незадарма спяваецца ў песні:

«Молодым у нас везде дорога,  
старыкам везде у нас почет».

За сваё доўгалетняе жыццё я многае перажыў, многае бачыў. Большасць жыцця было ў беспрасветнай кашмарнай ночы, якой уяўляла з сябе царская самаўладства. З працоўнымі, і асабліва з працоўнымі яўрэямі, не лічыліся. Здэкаванні, праізвоў, нацыянальны гнёт былі на кожным кроку.

Аб якіх выбарах магла ісці тады гутарка. Царскія сатрапы, чыноўнікі так зажымалі працоўнае насельніцтва, што

з'яўленне гэтых людоедаў палыхала горш чым з'яўленне драпежнага зверу. Мы былі забіты, загнаны, замучаны. Вось уснамінаеш усё гэта зараз і сэрца сціскаецца ад болю.

Хутка будуць выбары ў мясцовыя саветы дэпутатаў працоўных. Гэтага дня я чакаю як вялікага свята, узмоцнена да яго рыхтуюся. Зараз старанна вывучаю выбарчы закон, Сталінскую Канстытуцыю, вывучаю біяграфіі нашых кандыдатаў у дэпутаты. Павінен сказаць, што зарэгістраваныя кандыдаты — сапраўдныя прадстаўнікі народа. Узяць прыкладу тав. Хасіна. Ён балатыруецца ў дэпутаты абласнога савета. Гэта—верны сын працоўнага народа, чулы і ўважлівы да ўсяго і ўсякага работніка. Такія воль і патрэбны ў нашых органах савецкай улады.

У дзень выбараў я пастараюся першым прыйсці на выбарчы ўчастак і з радасцю аддам свой голас за кандыдатаў сталінскага блока камуністаў і беспартыйных, за сваю шчаслівую старасць, за лепшага чалавека сучаснасці, нашага роднага, блізкага і дарагога Сталіна.

Іосіф Беніямінавіч ШКЛЯР.  
Пенсіянер, 75 год.

### КАНДЫДАТ У ДЭПУТАТЫ МІНСКАГА ГАРАДСКОГА СОВЕТА ПА 343 ВЫБАРЧАЙ АКРУЗЕ ГАЛАВАНАЎ Іван Леонцэвіч

Іван Леонцэвіч Галаванаў радзіўся ў 1903 годзе ў сям'і селяніна станицы Першамайскай, Чэчэна-Інгушскай АССР. Бацькі тав. Галаванава да Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі і пасля яе займаліся земляробствам, з 1926 года па 1938 г. працавалі на вытворчасці. У сучасны момант яго бацька інвалід-пенсіянер.

Тав. Галаванаў прайшоў суровую школу жыцця, адсутнасць у бацькі ў дастатковай колькасці сродкаў пракарміць сваю вялікую сям'ю, састаячую з 12 душ, заставіла яшчэ малым Івана Леонцэвіча ісці батрачыць да кулакоў, а зімою вучыцца ў школе, якую да рэчы не ўдалося закончыць.

У суровы, галодны для нашай краіны 1920 год Іван Леонцэвіч ідзе працаваць на мясцовы кірпічны завод, дзе спачатку працуе кадравым рабочым, а потым машыністам. Тут жа ў 1924 годзе ўступае ў рады ленінскага комсамола. Па пастанове губкома комсамола тав. Галаванава даручаецца арганізацыя камсамольскай ячэйкі сярод грузчыкаў станицы Грознага.

У тым жа 1924 годзе камсамол пасылае тав. Галаванава ў ваенна-палітычную школу. Першы перыяд вучобы ў школе з'яўляецца для яго вельмі цяжкім так як ён не скончыў нават сельскай пачатковай школы. Але цяга да вучобы і настойлівасць маладога большэвіка забяспечваюць яму сканчэнне школы ў 1926 годзе з бліскучымі вынікамі.

І. Л. Галаванаў, як верны сын камуністычнай партыі, якому не страшны ніякія цяжкасці, едзе на ахову сярэднеазіяцкіх граніц СССР — у Туркестан, дзе ў гэты час яшчэ аперывалі банды Ібрагім-Бека і басмачоў, парушаўшыя сваімі набегамі мірную працу нашага народа. Актыўна ўдзельнічаючы ў разгроме ўсіх гэтых банд, тав. Галаванаў выхаваў дзесяткі адданных байцоў Чырвонай Арміі, многія з якіх за адвагу, мудрасць і героізм узнатароджаны ордэнамі Савецкага Саюза.

У 1929—1930 г.г. тав. Галаванаў павышае сваю палітычную і баявую паграхтоўку ў вышэйшай пагранічнай школе, куды быў наслан камандаваннем округу. Па сканчэнні школы яго зноў насылалі на той жа самы ўчастак пагранічнай службы, што і раней — у Туркестан памочнікам каманданта пагранічнага па палітычнай часці, дзе прайшлі ўсе яго баявыя годны службы.

1933—38 г.г. тав. Галаванаў — палітрук бронепоезда войск НРВД.

### НЕДАЧАКАЦА ДНЯ ВЫБАРАЎ

Да выбараў у мясцовыя Саветы дэпутатаў працоўных дамаўніа гаспадыні нашага перавулка рыхтуюцца ўжо даўно. Пяк не дачакацца знамянальнага дня выбараў у мясцовыя саветы — гэтага вялікага радаснага ўсенароднага свята.

24 снежня мы, дамаўніа гаспадыні, першымі прыйдем на выбарчы ўчастак, дружна і аднадушна прагаласуем за дастойных кандыдатаў у мясцовыя органы

Да мая 1939 года ён працуе ваенкамам склаа НРВД. А з мая 1939 года партыя ставіць тав. Галаванава на адну з адказнейшых работ — начальнікам палітдзела ўпраўлення ваеннага забеспя-



чэння войск НРВД Беларускай акругі. Палкавы камісар тав. Галаванаў і на гэтай рабоце з часцю анраўдаў вялікае давер'е партыі і ўрада.

Выжываючы гістарычнае рашэнне Савецкага ўрада аб аказанні брацкай дапамогі нашым адзінакроўным братам — беларусам і братам-украінцам, 20 год знаходзіўшымся пад гнётам польскіх панноў, палкавы камісар тав. Галаванаў прыкладаў усю сваю сілу і энергію на выдатнае забеспячэнне слаўных байцоў герайчнай Чырвонай Арміі.

Іван Леонцэвіч Галаванаў з 1927 года з'яўляецца членам камуністычнай партыі. Адданы сын партыі ён веў і вядзе непрымырную барацьбу за чыстату партыйных радоў, з заклётымі ворагамі народа, трапкіска-бухарынскімі і іншымі здраднікамі.

За ўвесь час свайго доўгага прабывання ў радах слаўнай Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі палкавы камісар тав. Галаванаў, на ўсіх участках, дзе ён ні працаваў, апраўдвае сябе, як верны баявы камандзір-камісар нашай магутнай арміі магутнага народа.

НЕХАЙ,

давераны па 343 выбарчай акрузе па выбарах у Мінскі гарадскі Совет дэпутатаў працоўных.

савецкай улады. У гэты дзень мы яшчэ раз перад усім светам прадэманструюем бязмежную любоў і аддасць вялікай партыі большэвікоў, ленінска-сталінскаму савецкаму ўраду, вялікаму кормчому камунізму — усенароднаму кандыдату роднаму Сталіну.

Елена Арыстархаўна БАРЫСЕВІЧ,  
хатняя гаспадыня.

# ВЫБЯРЭМ У МЯСЦОВЫЯ СОВЕТЫ ДЭПУТАТАУ ПРАЦОУНЫХ КАНДЫДАТАУ СТАЛІНСКАГА БЛОКА КОМУНІСТАУ І БЕСПАРТЫЙНЫХ

## КАНДЫДАТ У ДЭПУТАТЫ МІНСКАГА ГАРАДСКОГА СОВЕТА ПА 287 ВЫБАРЧАЙ АКРУЗЕ ФЕРДЭР Абрам Хемавіч

Абрам Хемавіч Фердэр радзіўся ў 1915 годзе, у мястэчку Узда, Уздзенскага раёна.



на, у сям'і рабочага. Бацька да рэвалюцыі працаваў красільшчыкам і мелышчыкам, сакратаром гаркома.

пасля рэвалюцыі — мелышчыкам, прыемшчыкам на млынах Уздзенскага раёна. Зараз працуе старшым рабочым на заводзе «Закрэўшчына». Маці дамашняя гаспадыня.

У 1931 годзе тав. Фердэр скончыў сямігодку, у 1933 годзе — ФЗУ чыгуначнікаў станцыі Пскоў. Некаторы час працаваў слесарам.

Скончыўшы ў 1935 годзе рабфак, тов. Фердэр паступае на гістарычны факультэт Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта, у якім вучыцца да 1939 года.

У комсамол уступіў у 1931 годзе. Член партыі з 1939 года.

За час прабывання ў комсамоле выконваў рад грамадскіх даручэнняў. Працаваў намеснікам старшыні вучэбна-бытавога калектыва ФЗУ, членам камітэта комсамола рабфака; ва ўніверсітэце быў прапагандастам, членам камітэта, намеснікам сакратара, а потым сакратаром комсамольскага камітэта. У кастрычніку гэтага года рашэннем бюро ЦК комсамола Беларусі тав. Фердэр быў адклікан у вучобы на комсамольскую работу. Пленум Мінскага гаркома комсамола выбраў яго

## КАНДЫДАТ У ДЭПУТАТЫ МІНСКАГА ГАРАДСКОГА СОВЕТА ПА 288 ВЫБАРЧАЙ АКРУЗЕ

### ЛУТОХІНА Любоў Фёдараўна

Любоў Фёдараўна Лутохіна нарадзілася ў 1908 годзе ў населку Парфеньеве, Іванаўскай абласці, у сям'і рабочага. Бацька працаваў на паравозе матросам. Некалькі год працаваў рабочым на Іжаўскім і другіх заводах.

Пасля Кастрычніцкай рэвалюцыі увесць час служыла ў розных установах.

Скончыўшы ў 1927 годзе сярэднюю школу, тав. Лутохіна працавала сакратаром Ленінградскага саюза спажывецкіх таварыстваў. Увосень 1927 года была прынята ў Ленінградскі сельска-гаспадарчы інстытут, які скончыла ў 1930 годзе. Пасля сканчэння інстытута працавала ў Казахскай АССР аграномам-глебаведам.

З 1933 года Л. Ф. Лутохіна працуе ў Наркамземе БССР. Спачатку ў якасці агранома, а затым старшым аграномам па планіраванню МТС.

За перыяд работы ў Наркамземе БССР тав. Лутохіна правіла сябе актыўнай профсаюзнай і наогул грамадскай работай.

Нарком земляробства некалькі раз прызываў тав. Лутохіну за добрую работу.

## КАНДЫДАТ У ДЭПУТАТЫ КАГАНОВІЦКАГА РАЙСОВЕТА ПА 93 ВЫБАРЧАЙ АКРУЗЕ ЯРОШ Констанцін Міхайлавіч

Тав. Ярош радзіўся ў 1908 годзе ў сям'і рабочага станцыі Лунінец. Бацька працаваў на чыгунцы, маці хатняя гаспадыня.

Скончыўшы ў 1924 годзе семігадовую школу, тав. Ярош да 1926 года працаваў вучнем у салатужніка-шаўца. Затым год працаваў на кірпічных заводах рабочым-фармаўшчыком. З 1928 па 1929 год — чорнарабочым на будаўніцтве. У 1930 годзе паступіў на курсы Цэнтральнага інстытута працы вучнем-слесарам, якія ў гэтым жа годзе закончыў і стаў працаваць на заводзе «Ударшк» слесарам.

У сваім адзеле яна дзейна арганізавала соцсапарніцтва.

Тав. Лутохіна чулы работнік. Яна з вялікай увагай адносіцца да любых запытаў арганізацыі і працоўных. За час яе работы ў планавым адзеле значна палепшылася планіраванне работ МТС і райзо.

Тав. Лутохіна Л. Ф. зарэгістравана кандыдатам у дэпутаты Мінскага гарадскога савета дэпутатаў працоўных па



288 выбарчай акрузе Кагановіцкага раёна.

За перыяд з 1929 па 1931 год Канстанцін Міхайлавіч Ярош закончыў вярхні рабочы ўніверсітэт.

З 1931 па 1932 г. служыў у Чырвонай Арміі. Пасля дэмабілізацыі зноў вярнуўся на завод «Ударшк», дзе працуе слесарам. У 1934 годзе вылучан прыёмшчыкам гатовай прадукцыі. У 1935 годзе — майстар цэха. На гэтай рабоце ён працуе да 1939 года. У гэтым годзе ён назначан памочнікам начальніка цэха. З 1938 года кандыдат у члены ВРП(б). У 1939 годзе прынят у члены партыі. Зараз тав. Ярош вылучан адказным сакратаром Кагановіцкага райсавета.

## КАНДЫДАТ У ДЭПУТАТЫ МІНСКАГА ГАРАДСКОГА СОВЕТА ПА 289 ВЫБАРЧАЙ АКРУЗЕ ПАПКОВІЧ Владзімір Владзіміравіч

Тав. Панковіч радзіўся ў 1906 годзе на станцыі Адзінцова, Кунцэўскага раёна, Маскоўскай абласці. Бацька ў той час



працаваў дзяжурным па станцыі. У 1918 годзе бацька з сям'ёй пераязджае на станцыю Талачын, дзе таксама працуе дзяжурным па станцыі.

У 1922 годзе сям'я пераехала ў гор. Мінск, дзе бацька працуе да 1926 года на чыгунцы. З 1926 года ён перайшоў на пенсію.

Тав. Панковіч у 1923 годзе паступіў вучыцца ў чыгуначную сямігодку. А з 1930 года ён вучыцца ў чыгуначным фабзавучы. Па сканчэнні фабзавучы ў 1932 годзе паступіў на работу ў Мінскае чыгуначнае дэпо ў якасці слесара. У 1930 годзе вылучан на пасаду памочніка машыніста. З 1936 года працуе машыністам. У 1939 годзе здаў іспыты на машыніста другога класа. У комсамоле з 1930 года. Кандыдат ВРП(б) з 1938 года.

Прагучы ў дэпо Мінск, тав. Панковіч паказаў выдатныя паказчыкі работы па ўходзе за паравозам, па эканоміі тоўліва. Ён з'яўляецца першым ініцыятарам па прывядзенню паравоза ў выдатнае стапавішча. У 1936 годзе скончыў трохмесячную дарожную партыйную школу.

За безаварынную работу і выдатнае стапавішча паравоза Владзімір Владзіміравіч Панковіч штогод атрымлівае наркомальскую прэмію. Як адзін з лепшых машыністаў, ён вылучан для вайжэння кур'ёрскіх паяздоў. Актыўны грамадскі работнік. Неаднаразова выбіраўся членам вузлавога камітэта ЛКСМБ.

## КАНДЫДАТ У ДЭПУТАТЫ КАГАНОВІЦКАГА РАЙСОВЕТА ПА 94 ВЫБАРЧАЙ АКРУЗЕ

### ВЛАДЗІМІРАВА Александра Антонаўна

Александра Антонаўна Владзімірава нарадзілася ў 1894 годзе ў гор. Кобрыве, Гродзенскай губерні, у сям'і рабочага. З васьмігадовага узросту яна пайшла працаваць к памешчыку ў якасці прыслузі, у якога працавала да 1915 года.

З 1915 года па 1930 г. Александра Антонаўна працуе па найму ў горадзе Мінску. У 1930 годзе паступіла на шчотачную фабрыку, дзе працуе і да гэтага часу.

Тав. Владзімірава — адна з лепшых стажанавак вытворчасці. За выдатныя

паказчыкі работы яе неаднаразова прэміравалі, узнагароджана двума граматамі, яна шраўляе вялікі інтарэс і запікаўленасць да грамадскага жыцця фабрыкі. На працягу многіх год тав. Владзімірава працуе членам страхавога савета, старшым брыгадзірам страхавога актыва ў цэху, жоўраўскім арганізатарам.

Александра Антонаўна Владзімірава карыстаецца вялікай любоўю і аўтарытэтам сярод рабочых фабрыкі. Яна — дастойны кандыдат у раённы савет дэпутатаў працоўных.

## КАНДЫДАТ У ДЭПУТАТЫ КАГАНОВІЦКАГА РАЙСОВЕТА ПА 95 ВЫБАРЧАЙ АКРУЗЕ

### Е. І. ЛАПІДУС

Е. І. Лапідус радзіўся ў 1915 годзе ў горадзе Радзковічы ў сям'і рабочага-кажэўніка. Бацька забіты на фронце імперыялістычнай вайны. Сям'я 1915 годзе пераехала ў гор. Мінск.

З 1925 года тав. Лапідус вучыўся ў сямігодцы. У 1930 годзе паступіў у ФЗУ чыгуначнікаў. Па сканчэнні школы накіраван на Мінскі завод імені Мяснікова ў якасці слесара па рамонту пасажырскіх вагонаў.

У 1936 годзе вылучан брыгадзірам па рамонту жалезнай абшчыкі. За сумленную работу некалькі раз прэміраван, а ў 1934 годзе узнагароджан значком «Ударшк сталінскага прызыва».

З 1936 г. па 1938 год Е. І. Лапідус служыць у радах Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі. Па адбыцці службы зноў вярнуўся на завод імені Мяснікова і

працуе ў якасці снабжэнца вагоназборачнага цэха.

Састаіць у комсамоле, член комсамольскага камітэта, сакратар цэхавага бюро, профорг групы.



## КАНДЫДАТ У ДЭПУТАТЫ КАГАНОВІЦКАГА РАЙСОВЕТА ПА 92 ВЫБАРЧАЙ АКРУЗЕ ЗАВІЛЕВІЧ Хаім Эльевіч

Тав. Завілевіч радзіўся ў 1903 годзе ў сям'і селяніна-бедняка вёскі Крылова, Дзержынскага раёна, БССР. З 1927 года сям'я ў калгасе.

У 1923 годзе ён скончыў сямігодку, а ў 1925 годзе — агульнаадукацыйныя курсы ў горадзе Мінску, на якіх атрымаў сярэднюю асвету.

З 1925 па 1928 г.г. служыць у радах РСЧА радавым, а потым малодшым камандзірам.

У 1928 годзе паступіў на тэкстыльную фабрыку «Чырвоны тэкстыльшчык» (горад Мінск), дзе працаваў рабочым.

З 1931 г. па 1932 г. працаваў старшынёй фабкома гэтай фабрыкі. У 1931 годзе ўступіў у кандыдаты партыі, а ў 1932 г. у члены партыі.

Рашэннем Мінскага гаркома КП(б)Б у канцы 1932 года накіраван на вагонарамонты завод імя Мяснікова ў якасці адказнага рэдактара заводскай многатыражкі, дзе працаваў да 1938 года. У 1938 годзе выбран сакратаром партбюро завода.

У кастрычніку 1939 года Пленум Кагановіцкага райкома партыі выбраў тав. Завілевіча трэцім сакратаром райкома КП(б)Б.